

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การออกกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ
ในพื้นที่เมืองการบินภาคตะวันออก

กระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๗.๖/๔๐๕๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า

๑. สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้ออกประกาศคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เรื่อง กำหนดเขตส่งเสริม : เมืองการบินภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ครอบคลุมพื้นที่บริเวณสนามบินนานาชาติอู่ตะเภา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง เพื่อรองรับอุตสาหกรรมการบิน โลจิสติกส์ อุตสาหกรรมและธุรกิจต่อเนื่อง เพื่อยกระดับและพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับผู้โดยสารกว่า ๖๐ ล้านคนต่อปี จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาพื้นที่โดยรอบท่าอากาศยานดังกล่าวสู่การเป็น “เมืองการบิน” (Airport City) เพื่อดึงดูดนักธุรกิจ ผู้เดินทาง และนักท่องเที่ยว ตลอดจนพัฒนากิจกรรมและเส้นทางการภายในเมืองการบินให้สอดคล้องกับลักษณะของท่าอากาศยานระดับโลก (World Class Airport) ที่สามารถรองรับนักเดินทางและผู้ใช้บริการสนามบินได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ประกอบด้วยกิจการโรงแรมที่พักอาศัย ที่ประชุม ห้างสรรพสินค้า ตลอดจนกิจกรรมและเส้นทางการที่เกี่ยวกับร้านอาหารที่มีอาหารและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว และสนับสนุนภาคธุรกิจในการให้บริการของเมืองการบินดังกล่าว จำเป็นต้องให้กิจกรรมและเส้นทางการที่มีลักษณะเป็นสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สามารถเปิดบริการได้โดยถูกต้องตามกฎหมายตลอด ๒๔ ชั่วโมง สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จึงได้มีหนังสือถึงกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอให้พิจารณาแก้ไขกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

๒. กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไปเหมือนกันทุกพื้นที่ทั่วประเทศ การขยายเวลาเปิดปิดของสถานบริการเฉพาะพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเพื่อให้เปิดบริการได้เกินเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวงดังกล่าวจึงไม่สามารถกระทำได้ เว้นแต่จะมีการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ เพื่อให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการในบางพื้นที่ให้ต่างไปจากพื้นที่อื่นได้ ทั้งนี้ ตามความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยที่ได้เคยให้ไว้ในการประชุมครั้งที่ ๔๔/๒๕๔๘ ในวันพุธ ที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ และครั้งที่ ๗/๒๕๔๙ ในวันพุธ ที่ ๘ มีนาคม ๒๕๔๙

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๙๒ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

เนื่องจากประเด็นปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวยังไม่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน และเป็นกรณีเร่งด่วน กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในการออกกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการในพื้นที่เมืองการบินภาคตะวันออก หรือพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดให้ต่างไปจากพื้นที่อื่นได้หรือไม่

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อหาดังกล่าว เป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่จะต้องมีการพิจารณาวินิจฉัยโดยรอบคอบ จึงอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๑ แห่งระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๕) เพื่อประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๕)

ได้พิจารณาข้อหาดังกล่าวโดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง และกรมการปกครอง) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริง และปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามคำชี้แจงของผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ปัจจุบันกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการเป็นไปตามกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยกำหนดเวลาเปิดทำการตามประเภทของสถานบริการ ตามมาตรา ๓ (๑) ถึง (๕)^๒ และในกรณีที่สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) (๓) และ (๔) จะกำหนดเวลาเปิดทำการไว้แตกต่างกัน โดยแบ่งตามเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนด โดยพระราชกฤษฎีกา และสถานบริการที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการดังกล่าว^๓

^๑ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบ ในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะ มาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ประเภทของสถานบริการตามบทนิยาม “สถานบริการ” ในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๐ หมายถึงสถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ซึ่งสรุปประเภทของสถานบริการได้ ดังนี้ (๑) สถานเดินร่ำ ร้าง หรือรองเง็ง ประเภทมีและไม่มีคูบริการ (๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอปรนนิบัติลูกค้า (๓) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้ให้บริการแก่ลูกค้า ไม่รวมถึงสถานพยาบาล หรือเพื่อสุขภาพ (๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ (๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่มจำหน่าย โดยมีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่น เพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา และ (๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๓กฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๔๗

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๑ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(มีต่อหน้าถัดไป)

ในส่วนการกำหนดเวลาขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นปัจจุบันเป็นไปตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดเวลาห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘^๔ ออกตามความในพระราชบัญญัติ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งไม่ใช่บังคับแก่การขายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ และกำหนดให้การขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในสถานบริการเป็นไปตามกำหนดเวลาเปิดปิด ของสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สำหรับการตั้งสถานบริการในพื้นที่เมืองการบิน (Airport City) ที่ประสงค์จะให้เปิดทำการได้ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงตามที่ขอหาเรียนนั้น จะดำเนินการ ภายในพื้นที่บางส่วนของเขตส่งเสริมตามประกาศคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ พิเศษภาคตะวันออก เรื่อง กำหนดเขตส่งเสริม : เมืองการบินภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ โดยมีพื้นที่ประมาณ ๑,๐๓๒ ไร่ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออกจะร่วมดำเนินการกับภาคเอกชน และมีการแบ่งการใช้พื้นที่และประเภทกิจกรรม ที่จะดำเนินการที่มีลักษณะพิเศษเพื่อรองรับความต้องการของบุคคลเฉพาะกลุ่ม เช่น โรงแรม อาคารที่พักอาศัย อาคารจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า พิพิธภัณฑ์ศิลปะ ร้านอาหาร ที่มีการจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มซึ่งรวมถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้บริการตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมง และตามแผนงานโครงการจะเป็นการดำเนินการภายในพื้นที่ปิดอย่างเคร่งครัด มีการกั้นรั้วสูงโดยรอบ บริเวณพื้นที่และกำหนดประตูเข้าออกที่แน่นอน รวมทั้งมีระบบรักษาความปลอดภัย ตามมาตรฐานสากลในการควบคุมและกำกับการเข้าออกของบุคคลทั่วไปและภายในพื้นที่เมืองการบิน โดยจะไม่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ประชาชนในพื้นที่โดยรอบ

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๓)

(๒) ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการ ที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อนุญาตให้ตั้ง สถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืออนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๓ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๓) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการ ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการ ที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อนุญาตให้ตั้ง สถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืออนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

ข้อ ๔ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ให้เปิดทำการได้ ดังนี้

(๑) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น สำหรับสถานบริการที่ตั้งอยู่ ในเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

(๒) ระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ของวันเดียวกัน สำหรับสถานบริการ ที่ตั้งอยู่นอกเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการหรือสถานบริการที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่อนุญาตให้ตั้ง สถานบริการตามที่พระราชกฤษฎีกากำหนดท้องที่เพื่อการอนุญาตหรืออนุญาตให้ตั้งสถานบริการได้ผ่อนผันให้

ฯลฯ

ฯลฯ

“ข้อ ๑ ห้ามผู้ใดขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเวลาอื่น นอกจากตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา และตั้งแต่เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๒๔.๐๐ นาฬิกา ยกเว้นการขายในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การขายในอาคารท่าอากาศยานนานาชาติ

(๒) การขายในสถานบริการซึ่งเป็นไปตามกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการตามกฎหมาย ว่าด้วยสถานบริการ

สำหรับประเด็นปัญหาที่กระทรวงมหาดไทยขอหารือว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ในการออกกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการในพื้นที่เมืองการบินภาคตะวันออกหรือพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดให้แตกต่างไปจากพื้นที่อื่นได้หรือไม่ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ที่ประชุมร่วมคณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๕) ได้พิจารณาข้อหารือโดยได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจากผู้แทนดังกล่าวแล้วเห็นว่า โดยที่กฎกระทรวงเป็นกฎหมายลำดับรองของฝ่ายบริหารซึ่งกฎหมายแม่บทได้ให้อำนาจไว้เพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ของกฎหมายแม่บทที่ไม่อาจบัญญัติรายละเอียดดังกล่าวไว้ในกฎหมายแม่บทนั้นได้ทั้งหมด จึงเป็นอำนาจของฝ่ายบริหารในการใช้ดุลพินิจออกกฎกระทรวงให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงในแต่ละกรณีได้เท่าที่จำเป็นและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย^๕ สำหรับข้อหารือเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการในพื้นที่เมืองการบินภาคตะวันออกหรือพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดให้แตกต่างไปจากพื้นที่อื่นนั้น มาตรา ๑๗^๖ แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๖ บัญญัติให้การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉะนั้น จึงเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการพิจารณาออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดรายละเอียดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ซึ่งได้กำหนดประเภทของสถานบริการไว้หลายประเภทเพราะลักษณะของการประกอบกิจการมีความแตกต่างกัน การควบคุมเวลาเปิดปิดของสถานบริการจึงจำเป็นต้องพิจารณาสถานบริการแต่ละประเภทให้สอดคล้องกับลักษณะของการประกอบกิจการ สำหรับข้ออ้างที่ว่าการบัญญัติให้แตกต่างกันจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติมาตรา ๒๖^๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่บัญญัติว่าต้องไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ นั้น เห็นว่าการตรากฎกระทรวงเพื่อกำหนดเวลาเปิดปิดของสถานบริการเป็นการดำเนินการเพื่อให้การเปิดปิดของสถานบริการมีความสอดคล้องกับสภาพของการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชนในแต่ละพื้นที่และกิจการที่แตกต่างกันไป จึงเป็นการจำกัดแต่เฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ โดยเหมาะสมแก่กรณี จึงเป็นการสอดคล้องกับบทบัญญัติดังกล่าวแล้ว สำหรับสิทธิและเสรีภาพในการประกอบอาชีพนั้น บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ และพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ล้วนเป็นกฎหมายที่จำกัดสิทธิ

^๕บันทึก เรื่อง การออกกฎกระทรวงกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขอรับใบอนุญาตใช้เรือต้องจัดให้มีการประกันภัยสำหรับคนโดยสาร ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๔๖๘ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๓๙ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๖มาตรา ๑๗ การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายในเพื่อความเรียบร้อยเรียบร้อย เพื่อความสะอาดหรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่ การใช้ไฟฟ้าหรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

^๗มาตรา ๒๖ การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีที่รัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติเงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุมเหตุผลความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย

กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง

และเสรีภาพในการประกอบอาชีพทั้งสิ้น แต่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพที่มาตรา ๔๐^๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อนุญาตให้กระทำได้เท่าที่จำเป็น บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญดังกล่าวจึงมิใช่บทบัญญัติที่ขัดขวางการใช้ดุลพินิจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หากแต่ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใช้ดุลพินิจให้เหมาะสมแก่กรณี อีกทั้งกระทรวงมหาดไทยเองก็ได้เคยออกกฎกระทรวงที่มีการกำหนดเวลาเปิดปิดสถานบริการแต่ละพื้นที่แตกต่างกันมาแล้ว ดังเช่น กฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๔)^๕

ด้วยเหตุนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาลที่จัดตั้งและดำเนินการพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก จึงมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการในพื้นที่เมืองการบินตามที่ขอหารือนี้ หรือในพื้นที่อื่นใด เพื่อให้สถานบริการในพื้นที่นั้นสามารถเปิดปิดทำการตามเวลาที่แตกต่างกัน หรือจะให้เปิดได้ตลอดยี่สิบสี่ชั่วโมงในบางพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมแห่งพื้นที่นั้น ๆ ได้

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๖๕

^๔มาตรา ๔๐ บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบอาชีพ

การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือขจัดการกีดกันหรือการผูกขาด การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบการประกอบอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

การตรากฎหมายเพื่อจัดระเบียบการประกอบอาชีพตามวรรคสอง ต้องไม่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติหรือก้าวก่ายการจัดการศึกษาของสถาบันการศึกษา

^๕กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๔ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๑) ให้เปิดทำการได้ดังนี้

(๑) ที่อยู่ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี หรือเขตท้องที่อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวอื่น ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๒.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๒) ที่อยู่นอกเขตที่ระบุไว้ใน (๑) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

ฯลฯ

ฯลฯ

ข้อ ๗ สถานบริการตามมาตรา ๓ (๔) ให้เปิดทำการได้ดังนี้

(๑) ที่อยู่ในเขตเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี หรือเขตท้องที่อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวอื่น ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น แต่เฉพาะการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงให้กระทำได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น

(๒) ที่อยู่นอกเขตที่ระบุไว้ใน (๑) ให้เปิดทำการได้ระหว่างเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา ซึ่งวันรุ่งขึ้นเป็นวันปฏิบัติราชการตามปกติ หรือระหว่างเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ แต่เฉพาะการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ให้กระทำได้ระหว่างเวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๔.๐๐ นาฬิกา และระหว่างเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๔.๐๐ นาฬิกา หรือ ๐๑.๐๐ นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น แล้วแต่กรณี